

ere mer eller mindre uensartede. Men saa vidt jeg er i Stand til at skønne derover, naar alle Momenter tages med i Betragtning, tror jeg ikke, det kan siges, at vor Konsulatafgift antagelig vil være større end den svensk-norsk. Derimod er den vistnok noget større end den afgift, Tyskland kræver af sine Skibe. Den franske Konsulatafgift er derimod snarest meget større i alt Fald for Skibe indtil 700 Register-tonns. Derimod maa det erkendes, at de engelske Skibe ere stillede væsentlig gunstigere; for deres Bedkommende optræves der nemlig aldeles ingen, eller saa godt som ingen Konsulatafgift. Jeg gentager, at jeg for mit personlige Bedkommende vilde anse det for det heldigste, om vi i denne Henseende stillede vore Skibe, lige som England stiller sine, og overhovedet helt fritog vor udenlandske Skibsfart for Afgift til Statskassen. Det maa jo erkendes af alle, at der ikke er nogen Erhvervsgræn, i hvilken den almindelige Konkurrence mellem Landene gør sig i den Grad gældende som just i den internationale Skibsfart. Her er der ikke Tale om, at Beskyttelsesoldskatter kunne komme til Anvendelse. Her maa ethvert Land tage de Chancer, som Verdensmarkedet tilbyder. Jeg vil derfor gerne for mit Bedkommende være med til med Tiden at søge Konsulatafgiften yderligere nedsat, muligvis helt ophævet, og jeg erkender, at der vil blive endnu større Grund til at gøre dette, hvis vi efterhaanden omforme vort Konsulatvæsen saaledes, at det i Stedet for at være en Institution, som særlig eller fortrinsvis danner Skibsfarten til gode, bliver en Institution, som skal tjene vort Næringsliv som Helhed. Men paa den anden Side finder jeg, at man utvivlsomt maa erkende, at det, som Flertallet her foreslaar, er et Fremstrid, og jeg haaber, at Skibsfarten, i alt Fald den overvejende Del af vor Skibsfart, ogsaa vil være paa det rene med, at dette er Tilfældet.

Jeg skal dermed forlade Spørgsmaalet om Konsulatafgiften og vende mig til det andet Hovedspørgsmaal, nemlig Konsulaternes Stilling og deres Lønningsforhold. At vi have optaget dette ny Element i Lovforslaget, har fundet sit Udtryk i, at vi have foreslaaet en ny Titel for Loven. I sin ny Skikkelse bliver det en Lov om Konsulatvæsenet.

Med ganske faa og væsentlige Undtagelser har Forholdet hidtil været det, at vi i Udlandet have været repræsenterede ved den Klasse af Konsuler, som kaldes Valgkonsuler, Mænd, som ere bosatte paa den paagældende Plads, beskæftigede i forskellige Livsstillinger, i Reglen større Købmænd, som

ved Siden af denne deres Hovedvirksomhed paatage sig at varetage den danske Stats Konsulatinteresser. En anden Art af Konsuler ere de saakaldte Embedskonsuler, udsendte Konsuler eller fast lønede Konsuler, det vil sige Mænd, som udsendes fra Hjemlandet, egentlige Statsembedsmænd, hvis Kald og Livsstilling det er at varetage en Konsuls Hverv. Et Konsulatvæsen, som anvender saadanne Embedskonsuler, frembyder i flere Henseender Fordele fremfor et Konsulatvæsen, som alene er bygget paa Valgkonsuler. Det er klart, at man kan forlange mere Arbejde af en Mand, paalægge ham langt flere Pligter, naar det er hans Livsstilling at varetage Konsulatforretningerne, end naar det kun er en Vistilling ved Siden af hans Hovedbestættelse. Paa den anden Side er en Stab af udsendte Konsuler langt kostbarere end Valgkonsulerne. Det drejer sig om at udsende Mænd til udenlandske Pladser, hvor Livet ofte er meget dyrt, og hvor de dog skulle være i Stand til at opretholde en vis social Stilling og til en vis Grad paatage sig Repræsentationsudgifter; det maa tillige være dygtige Mænd, Mænd med Kundskaber, Evner og Erfaring, som man ikke kan vente ville paatage sig den Slags Hverv, naar de ikke blive vellønnede.

De store Lande, som have tilstrækkelige Midler at raade over, have navnlig i de senere Aar lagt megen Vægt paa at udvikle deres Konsulatvæsen. Navnlig maa man vel sige, at Frankrig i denne Henseende er gaaet i Spidsen, saaledes at Frankrigs Udgifter til dets Konsulatvæsen for Tiden ere betydelig større end Udgifterne til dets Gesandtskabsposter. Men ogsaa Tyskland, England og ikke mindst de forenede Stater lægge stor Vægt paa deres Konsulatvæsens Udvikling og ofre betydelige Summer derpaa. Ogsaa om mindre Stater som Holland og Belgien gælder det samme, og det er os alle bekendt, hvilken Betydning man i Norge tillægger Konsulatvæsenet, selv helt bortset fra den politiske Rolle, dette Spørgsmaal er kommet til at spille. Efter den Plan, som er foreslaaet for Stortinget, ville Udgifterne til det norske Konsulatvæsen komme til at andrage en Sum af ikke mindre end 600,000 Kr. om Aaret. At man saaledes i de senere Aar rundt om i Landene søger at fuldkomngøre Konsulatvæsenet, hænger sammen med den almindelige Retning i vor Tids hele Udvikling. Ingen Sinde have de økonomiske Spørgsmaal haft saa stor Betydning som i vore Dage; Spørgsmaalene om Produktion, om Afsetning, om Handelslivet i videste Forstand, have nu for Nationerne en større